

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘΜΟΣ 8ος

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
τὸ ἰσότιμον.

Κεφαλληνία, 28 Ὀκτωβρίου 1859.

Ο ΛΥΧΝΟΣ ΕΙΣ ΚΙΝΔΙΝΟΝ.

‘Ο λύχνος εἶναι σὲ κίνδινον γιὰ πολὰ δίκχη, ’

1ο γιὰτὶ, ἀπὸ περισσώτερους ἀπὸ τριακόσιους συνδρο-
μητὰς ὁποῦ ἔχει, φοβάται καὶ δὲ θὰ λάβῃ τὰ ἐξοδὰ του.

2ο γιὰτὶ, ἀπὸ περισσώτερο ἀπὸ 200,000 — ψυχὰς
ποῦναι στὴν ‘Εφτάνησο, δὲν ἔλαβε ποτὲ μιᾶς συλλαβῆς
βοήθεια (1).

3ο γιὰτὶ, ἔπειτ’ ἀπὸ τὴν πρώτη καταδρομῇ, δὲν τοῦ
ἔγινε πουλιὸ ἄλλη.

Στὰ μέρη τὰ δικάμας, τὰ μοναχὰ χαρτιὰ τοῦ ζητηόν-
ται μὲ ζήλο, καὶ πληρόνονται μ’ εὐχαρίστηση, εἶναι τὰ
τραπουλόχαρτα. Χαρτιὰ ἠθικὰ ὡς ἦνε ὁ Λύχνος, οἱ ἄν-
θρωποι τὰ δέχονται γιὰ νὰ μὴν εἰποῦνε τὸ ὅχι τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

(1) ‘Ο μοναχὸς ‘Εὐαγγέλιος τοῦ ἔστειλε τώρα ἑξῆς ἐνὰ μικρὸν ἀριθμὸν,
καὶ ὡς κ’ ἐκεῖνο στὸ λογιωτατικόν, κ’ ἐχρειάστηκε νὰν τὸ μεταφράσῃ.

συγγραφέως, ἀλλὰ νομίζουνε πῶς ἤθελ' εἶναι πάρα πολλή συγκατάβαση τὸ νὰν τὰ πληρόνουνε κηρύλας.

Ἄν ἡ Ἐφημερίδαυου ἦτανε πολιτικὴ, ἢ θεολογικὴ, πολλοὶ ἀπὸ 'κείνους ὁποῦ ἔχουνε τὰ χέριατους ἀπάνου σὲ τοῦτα τὰ δῶα ρουθουνόσκοινα, ἤθελε μὲ βοηθήσουνε μὲ τὸ κοντίλιτους· ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἠθικὴ .... ποῦφ! Τὴν 'πιτυχιά τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν κοινωνίαμας τὴν ἔδαμε· ἄλλοι αἰδιάζουνε, καὶ ἄλλοι δυσταρεστοῦνται. Χώρια ἀπὸ 'κείνους ὁποῦ, ἔχοντες κατεπείγουσαν ἀνάγκην διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καταχρήσεων, ἐκεῖνοι κατευθεῖαν δαιμονίζονται.

Μέσα σὲ τέτοιες ριζικὲς δυσκολιᾶς, τὸ μόνο ποῦ ἤμποροῦσε ριζικὰ νὰ ὠφελήσῃ τὸ Λύχνο ἤθελ' εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῶν καταδρομῶν. Ἡ πρώτη ἐκείνη καταδρομὴ μοῦ ἤφερε, καὶ μοῦ ἐπρόσθεσε εἰς τοὺς 120 συνδρομητὰς ὁποῦ εἶχα, ἄλλους 190, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους τὸν Μέγαν Ἀρμωστήν καὶ τὴν π ρ ο σ φ ε ρ ο μ έ ν η ν ὑπεράσπισήντου· κάποιους ὀλίγους ἱερεῖς τοὺς ὁποίους ἔδα μ' εὐχαρίστησήμου· καὶ ἀπάνου σ' ὅλα πολλοὺς οἰκογενειάρχας Κυρίου ὁποῦ μοῦ ζητοῦν τὴν Ἐφημερίδαμου γιὰ τὰ παιδιάτους. Εἰς τοὺς ὕστερους τούτους ξανοίγω ὅτι ὑπάρχουνε μέσα στὴν κοινωνία καὶ τίμιοι — νοήμωνες, ἀπάνου στοὺς ὁποίους ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίσῃ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀλήθειας, διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς κοινωνίας.

Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς ὁ Λύχνοςμου ἔμεινε πλέον ἐκεῖ ποῦ τὸν ἄφησε τὸ ξεφυτίλισμα τῆς πρώτης Καταδρομῆς· καὶ φοβοῦμαι πῶς δὲ θ' ἀργήσῃ νὰ πέσῃ στὰ συνηθησμένα τυπικὰ ἐγκόμια τῆς Ἀδιαφορίας, ἐνθα οἱ Δίκαιοι, Λόγοι τῶν Ἱεροκυρήκων, ἀναπεύονται· ἐνθα οἱ Προκαταρκτικοὶ τῶν Διδασκάλων οἰκοδομοῦνται· ἐνθα τόσ' ἄλλα κείττονται ἀπείραχτα, γιὰτὶ ἐκεῖ δὲν εἶναι φθόνος, δὲν εἶναι διαβολή, ἀλλ' ἀδιαφορία ἀτελεύτιτος.

Ἡ Ἀλήθεια χρειάζεται καταδρομὰς καθὼς ἡ ζωγρὰ

φία χρειάζεται ἱσκιους. — Ἡ Καταδρομὴ εἶναι ὁ δείχτης τῆς Ἀλήθειας. — Ἀλήθεια χωρὶς Καταδρομὴν, εἶναι δύναμη χωρὶς ὠθήσιν· εἶναι πρᾶγμα ποῦ μένει ἀνεργό, ἀμελημένο, καὶ γλύγορα λησμονητάι.

Ἡ μία γλύγορη καταδρομὴ, ἡ ὁ Λύχνος εἶναι σὲ κίνδυνο. (1)

ΠΕΡΙ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΥ.

(Ἐξακολούθησις—Ἰδὲς σελ. 43. 44.)

Τὸ Βαρόμετρον εἶναι μία μηχανὴ ἀπὸ ἓνα σολινάρι γυάλινο, ἕως τρία πόδια μακρὺ, ἄτρυπο ἀπὸ τὴ μίαν ἄκρην, ἐνῶ ἡ ἄλλη του ἄκρη ἡ τρύπια εἶναι βουτηγμένη εἰς ἓνα μικρὸ δοχεῖο γεμάτο ὑδράργυρον. Τὸ σολινάρι πρέπει νὰ ἦναι ἐντελῶς ἄδιον, ποῦ θὰ πῇ, δὲν πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ μὴτε ἀέρα. Τότες, ὁ ἀέρας ἀπ' ὄξουθε, ἐκεῖνος ὁποῦ πατεῖ ἐπάνου στὸν ὑδράργυρον τοῦ δοχείου, πιέζοντας μὲ τὸ βάρος του ἐπάνου στὸν ὑδράργυρον, τὸν βιάζει νὰ μπαίῃ μέσα στὸ σολινάρι, καὶ νὰ ἀνεβαίῃ ἢ νὰ κατεβαίῃ, κατὰ ποῦ ἡ ἀτμοσφαῖρα φορτομένη ὑγρασίαν βαρένη, ἢ ξαναγενόμενη στεγνὴ ἐλαφρόνη. — Ἡ μηχανὴ τούτη εἶναι ἀκουμβησμένη ἀπάνου σὲ μία ταῦλα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σημειούμενοι διάφοροι βαθμοὶ ἀνεβασμοῦ καὶ κατεβασμοῦ· ἀκολουθῶς διάφοροι βαθμοὶ βάρους καὶ ἐλφρότητος τοῦ ἀέρος.

Ἐχοντας ἓνα τέτοιο σολινάρι, ἤμπορεῖς νὰ κατασκευάσῃς ἓνα Βαρόμετρο μὲ τὸν ἀκλόουθον τρόπον. Γιομί-

(1) Ἀκούω πῶς εἰς τὴν Κεφαλονιά κάτι κουνοῦνε. "Αἱ, ὅ,τι κάμουν ἐκεῖνοι! Εἰς τὴν στιγμὴν ὁποῦ εἶχα νὰ στείλω τὴν ὕλην εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ἔλασα ἐπισήμως τὴν εἰδήσιν μιᾶς ἄλλης διαβολῆς ὁποῦ τώρα μοῦ πλέκειται στοὺς Κρόφους. Καλὸ σιμάδι, Ἄν οἱ Διάλογοι κάμουνε τόσο νόημα, ὡς τὸν πῶς ἔχει καλὰ ἡ δουλιέμου.

ζης ἐντελῶς τὸ σολινάρι ἀπὸ ὑδράργυρον· τοῦ βουλόνης τὴν ἀνοιχτὴν ἀκρὴν, καὶ ἔτσι βουλομένη τὴ βουτᾶς μέσα σ' ἓνα μικρὸ δοχεῖον γιομάτο κ' ἐκεῖνο ἀπὸ ὑδράργυρον. Ἐκεῖ-μέσα τότε τὸ ξεβουλόνεις, καὶ ὁ ὑδράργυρος τοῦ σολινარიοῦ θέλει κατεβεῖ εὐθὺς ἕως 28 βαθμοῦς, ὡς ἔγ-γιστα, ἀπάνου ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδράρ-γυρου. Ἐκεῖ τότε σημειώνεις 28· καὶ διαιρεῖς τὸ ἀποκάτ' του διάστημα εἰς 28 ἴσα μέρη.

Τὸ Βαρόμετρο τοῦτο ἔτσι κατασκευασμένο, ὀνομάζε-ται Βαρόμετρο μὲ δοχεῖον.—Εἶναι ὅμως καὶ τὰ Βαρόμε-τρα διὰ Σίφωνος· τὰ ὁποῖα δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὸ εἰρημένον Βαρόμετρο, παρὰ καθότι τὸ σολινάρι ἀπὸ τὸ ὅποιο σχη-ματίζεται εἶναι γυρισμένο στὸ κάτω μέρος εἰς εἶδος σίφωνος. Τοῦτα ἴσως εἶναι τὰ καλῆτερα, καὶ ἀνάμεσα σὲ τοῦτα ἐκεῖνο τοῦ Κυρίου Gay Lussac.

Τὸ Βαρόμετρο δὲν ἔπρεπε νὰ λείπη ποτὲ ἀπάνου ἀπὸ τ' ἀλόνια τὸ καλοκαίρι. Ἐξεναντίας, κανέναν ἀπὸ τοὺς σταφιδοκτήμενας δὲν τὸ ἔχει! καὶ εἶναι λυπηρὸ νὰ βλέ-πη κανεὶς ὅτι, ἀντιτὰ Βαρομέτρου, προκρίνουνε νὰ ἔχου-νε στρίγγλους, καθὼς τοὺς εἶχανε τὸν Μεσαῖον Αἰῶνα. Ἐνας τέτοιος ἦταν' ἐπείρισι στὴν Κεφαλονιά, ὁποῖος ἐ-πρόλεγε τοὺς καιροὺς δεκαπέντε μέρες πρωτῆτερα. Σχε-δὸν ὅλοι τοῦ ἐπιστεύανε καὶ τὸν ἐπληρώνανε μὲ χρήμα-τα, μὲ σταφίδα, μὲ κριθάρι, μὲ ὄσπριο, κτλ.... Ἐντροπή!

Μὲ συγχωρᾶς, Φίλε Χ, ἀν ἀρνοῦμαι νὰ μιλήσω ἐναν-τίον εἰς τὰ φουντόματα. Ἡ δουλιὰ τοῦ φουντόματῶνε εἶναι μιὰ δουλιὰ τελειομένη καὶ τὰ φουντόματα τοῦ γυ-ναικῶνε ἤθελε μείνουν ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησές μου καθὼς ἐμείνανε ἀτράνταχτα στὲς παρατήρησεις ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ παρατήρησεις δὲν ἔχουνε δύναμη ἀπάνου σ' ἓνα συρμὸ ποῦ πισμόνει γιὰτὶ ἀποδοκιμάσθηκε. — Ἐξεναντίας, εἶσουνε βέβαιος, ἀν τὰ φουντόματα δὲν ἤ-θελε περιπαιχθοῦν' τόσο ὅσο ἐπερίπαυχθηκαν, δὲν ἤθελε

βαστάξουνε τόσο ὅσο ἐβαστάξανε, καὶ πιστεύω μάλιστα πῶς δὲν ἤθελε φουντόσουνε τόσο ὅσο ἐφουντόσανε. Ἄν ἐνθυμάσαι, φίλε μου, στὴν ἀρχὴ δὲν ἦτανε πάλι βελέσια χυλισμένα, τὰ ὁποῖα, ναί, μάλιστα, ἀπὸ φορὰν τὴ φορὰ ἐλαβαίνανε πάντα περισσότερη στεραιότητα καὶ πλατύτε-ρο γύρο, μὲ τὰ στεφάνια τὰ σηδερένια, καὶ οἱ βουρλιάδες δὲν ἐπροστεθήκανε πάλι ἔπειτ' ἀπὸ τὰ γέλοιαμας. Ἡ γυναῖκες ἐθελήσανε μὲ τοῦτο νὰ θριαμβέψουν' ἀπάνου στὰ γέλοιαμας.

Συμφωνῶ μ' ἐσὲ εἰς ὅλα. Πραγματικῶς, καὶ ὃν τις κά-θονται στὸ σοφὰ τὰ στεφάνια πετηνόνται ψηλά καὶ κάνου-νε αἰδία, . . . καὶ ἀπάνου σὲ σχάλα δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ παρουσιάζονται ὄντις ἦνε ἀνθρώποι ἀπουκάτουθε, . . . καὶ στὸν περίπατο δὲν ἤμποροῦμε νὰν τὲς κοντέψωμε νὰν τοὺς δώσωμε χέρι, . . . καὶ ὅλα τ' ἄλλα ὅσα μοῦ λὲς εἶναι ὅλα φρόνημα. Μόνον ἓνα πρᾶμμα σὲ ροτάω, « Μή-πως τὲς ἀγαποῦμε λιγότερο, γιὰτὶ ἐλάβανε τὴ φαντασία νὰ γένουνε γελοῖες; »

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ἐνα; Κύριος ἦτανε βαρεμένος εἰς τὰ γελάσματα ποῦ τοῦ ἔ-κανε ὁ Ῥάφτης του. Ὅσες χιλιάδες φορὲς τοῦ ἔταξε, τόσες χιλιά-δες φορὲς τὸν ἐγέλασε!

« Μάστορα, τοῦ λείει τέλος-πάντων δίνοντάςτου πρᾶμμα γιὰ ἓνα νέο φόρεμα, « πᾶς ὅση διορία θέλεις, καὶ πῆς μου πότε θὰ μοῦ τὸ φέρῃς » μὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ θέλω ἀσφαλτα. » Ὁ Μά-στορας ἐπῆρε τὴ διορίαν του, καὶ ὑποσχέθηκε νὰ μὴ λείψῃ.

» Ἰδὲ καλὰ » τοῦ εἶπε ὁ Κύριος, « ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεληῶμαι περισσότερο. »

« Ἄν δὲν πεθάνω, λείει ὁ Μάστορας, δὲν σοῦ λείπω. Ἄν σοῦ λείψω, πάντεχε πῶς ἀπέθανα. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Καὶ ὁμοίως τὴ μέρα ἡ προσδιορισμένη ἦλθε, καὶ ὁ Μάστορας δὲν ἐβάνε τὴν ἄλλη μέρα λοιπὸν ὁ Κύριος ἐκεῖνος χωρὶς νὰ

Ὁ Καβάλος, μοῦ ἐνθυμίζει τὸν Ἄη-Γιώργη. Ὁ Ἐήγας, τὸν Βασιλέαμας, καὶ τῶν Βασιλέα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἄτι! Ἀφέντη. Ἡ φτώχεια τέχνη ἐργάζεται.—
Ὡς κ' ἐμὲ ἡ φτώχεια μετ' ὑποχρέωσε νὰ ἐφεύρω μία λιγέξοδη Βίβλο· καὶ δὲν εἶχα διόλου σκοπὸ ν' ἀταχτήσω μετ' αὐτοῦ στὴν Ἐκκλησία.

Πάει καλὰ, εἶπεν ὁ Ὁπλάρχηγός· Ἐσὺ εἶσαι ἓνας πολὺ ἄξιος ἄνθρωπος. Παρατηρῶ ὅμως ὅπου ἐκείνον τὸ Φάντε τὴν ἐπίραςες χῶρις νὰν τὸν ἐξηγήσης.

Εὐκολο πρᾶμμα, λέ' ὁ στρατιώτης· Ἐκεῖνός ὁ Φάντες, ἦν ἐκείνος ὁ Κοντόσταυλος ὅπου μ' ἤφερε ἐμπρόςσου.

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Συνείθως, ἡ Καταδρομὴ εἶναι ὁ Σαλπικιτῆς τῆς Ἀλήθειας.

Ἀλήθεια χωρὶς τὴν καταδρομήν, εἶναι πρᾶμμα κωλοβό.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι μία Ἀχτίνα τοῦ μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, τοῦ κάκου ἡ Κατρεγαριὰ ἀπλόνει τὴν ὑμπρέλατης. Ἡ ὑμπρέλα τῆς Κατρεγαριᾶς εἶναι πρόσκαιρη καὶ φθαρτὴ· ἡ ἀχτίνα τῆς Ἀλήθειας αἰώνια καὶ ἀκαταδάμαστη.

Il prossimo impero della verità é certo. L' impostura glielo contende : ma in questa contesa non é che questione di tempo.

Ἡ ἀλήθεια μέσῃ στὸ στίθος ἐκείνου τοῦ δὲν τολμάει νὰν τήνε πῇ, εἶναι σὰν τὰ χρήματα μέσῃ στὸ σεντούκι ἐκείνου τοῦ δὲν τολμάει νὰν τὰ ξοδέψῃ. Τὰ χρήματα δὲν ὠφελοῦνε παρὰ ὅταν διαδίδονται· ἡ Ἀλήθεια δὲν ὠφελεῖ παρὰ ὅταν διαδίδεται.

Ἀλήθεια, ἀπὸ τὸ ἀστεριτικὸ καὶ τὸ λήθη πρᾶγμα τοῦ ἀποκλείει τὴ λησμονησία· δὲ λησμονηταί· δὲ κρύβεται.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» 1859

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 3341 Φ 40025

